

Arrest

nr. 105 375 van 20 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de bevelen om het grondgebied te verlaten van diezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 8 april 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 april 2013.

Gelet op de beschikking van 30 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 8 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Tevens neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op diezelfde dag ten aanzien van de verzoekende partijen een bevel om het

grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissingen worden op 15 januari 2013 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht. Dit zijn de bestreden beslissingen.

In een schrijven van 27 februari 2013, zoals per bode ter kennis gebracht op 26 maart 2013, brengt de verwerende partij, in de hoofding refererend naar de verzoekende partijen, zijnde de heer U.V.(...), mevrouw B.E.(...) en hun twee kinderen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op de hoogte van wat volgt:

“Je vous prie de bien vouloir considérer comme nulle et non avenue la décision d’irrécevabilité prise le 08.01.2013 et relative à la demande de régularisation des concernés sur base de l’article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers, tel que modifié par l’article 187 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses.

*Les personnes susmentionnées doivent dès lors être replacées dans la même situation de séjour dans laquelle elles se trouvaient avant la prise de la décision, objet du présent retrait.
Une nouvelle décision sera prise quant à leur demande d’autorisation de séjour.*

Veillez également procéder au retrait de l’ordre de quitter le territoire (Annexe 13 – modèle B), (...).”

(vrije vertaling: “Hierbij verzoek ik u de onontvankelijkheidsbeslissing genomen op 08.01.2013 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de betrokkenen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, in te trekken.

*Bijgevolg dienen bovengenoemde personen opnieuw in dezelfde toestand van verblijf geplaatst te worden als die waarin zij zich bevonden voor het nemen van de beslissing die het voorwerp uitmaakt van de huidige intrekking.
Er zal een nieuwe beslissing genomen worden aangaande hun aanvraag om machtiging tot verblijf.*

Gelieve eveneens het bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13 – Model B), in te trekken.)”

De aan deze Raad overgemaakte stukken omvatten tevens het schrijven op 25 maart 2013 gericht aan deze Raad, waarin - in de hoofding refererend naar onderhavige zaak met nummer 119 283 - het volgende wordt gesteld:

“Mevrouw de hoofdgriffier,

Refererend naar het verzoekschrift van 20.02.2013 in bijlage, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing van de in referte aangeduide zaak in te trekken.”

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissingen door de Dienst Vreemdelingenzaken, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd middels een beschikking aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“De bestreden beslissingen werden ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de

verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 22 april 2013 dienden de verzoekende partijen een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Louter ten overvloede wordt erop gewezen dat waar de verzoekende partijen er in hun vraag tot horen van 22 maart 2013 om verzoeken de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, de verzoekende partijen het voordeel van de *pro deo* wordt toegekend overeenkomstig artikel 9/1, 4° van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daar niet voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden overeenkomstig artikel 39/68, § 1, 1° van de vreemdelingenwet tot het verschuldigd zijn van het rolrecht, met name "*de verzoekende partij geniet niet van het voordeel van de pro deo*", kunnen er bijgevolg - hoe dan ook - geen kosten ten laste gelegd worden van de verwerende partij.

Eveneens louter ten overvloede dient erop gewezen dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Dit artikel bepaalt het volgende:

"De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

Hij is derhalve niet bevoegd om "*de opheffing van de bestreden beslissing vast(te)stellen*". Dit verzoek van de verzoekende partijen in hun vraag tot horen is hoe dan ook onontvankelijk.

1.3 Naar aanleiding van dit verzoek tot horen, wordt ter terechtzitting van 21 mei 2013, middels het verwijzen naar de aan de verzoekende partijen toegezonden beschikking in toepassing van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet, uitdrukkelijk gevraagd wat hun standpunt ter zake is. De verzoekende partijen stellen niet zeker te zijn geweest van de intrekking en daarom de vraag tot horen te hebben gesteld.

De verwerende partij bevestigt de intrekking.

Daaropvolgend stellen de verzoekende partijen zich te gedragen naar de wijsheid.

De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissingen tot gevolg heeft dat de thans aangevochten akten met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnen en dus worden geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissingen ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep. Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270).

Dit betoog van de verzoekende partijen kan aldus geen afbreuk doen aan het door geen van beide partijen betwiste gegeven dat de bestreden beslissingen zijn ingetrokken, zodat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen. Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp geworden en dient derhalve te worden verworpen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET